ETM003

กรณีศึกษาการสูญเสียโอกาสของการประหยัดพลังงานสำหรับอาคาร Case Study of the Opportunity Loss for Energy Saving in Building

ธีระชาติ พรพิบูลย์^{1*} เชิดพันธ์ วิทูราภรณ์²

¹ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร 0-4422-4498 โทรสาร 0-4422-4613 ^{*}อีเมล์ teeracha@sut.ac.th ² ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร 0-2218-6622 โทรสาร 0-2252-2889 อีเมล์ chirdpun@hotmail.com

Teerachart Pornpibul^{1*}, Chirdpun Vitooraporn²

¹School of Mechanical Engineering, Institute of Engineering, Suranaree University of Technology,

Nakhon Ratchasima, 30000, Thailand

Tel: 0-4422-4498, Fax: 0-4422-4613, *E-mail: teeracha@sut.ac.th

² Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Chulalongkorn University,

Phyathai Patumwan, Bangkok 10330, Thailand

Tel: 0-2218-6622, Fax: 0-2252-2889, E-mail: chirdpun@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่เหมาะสมต่อความต้องการ พลังงานของอาคารซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ใน แง่ของการนำแสงสว่างจากธรรมชาติเข้าสู่อาคารในทิศต่าง ๆเพื่อการ ประหยัดพลังงาน ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย คุณสมบัติ โดยเฉลี่ยของกระจกในช่วงความยาวคลื่นที่มองเห็นได้และมองไม่เห็น รวมไปถึงมิติของกระจกในแต่ละทิศของผนังอาคาร อาคารอ้างอิงที่ใช้ใน การศึกษาเป็นอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอย 120,000 ตารางเมตร 12 ชั้น ความสูง 40 เมตร ด้วยเหตุที่รูปแบบรังสีดวงอาทิตย์มีความไม่แน่นอน ดังนั้น บทความนี้จึงได้นำเสนออิทธิพลของการผันแปรของรังสีดวง อาทิตย์ที่แตกต่างไปจากค่าที่ใช้ในการออกแบบในเทอมของการสูญเสีย โอกาสของการประหยัดพลังงาน (OLE) ซึ่งหมายถึงพลังงานที่เบี่ยงเบน ไปจากค่าของพลังงานที่อาคารใช้น้อยที่สุดที่คาดหวังจากการออกแบบ ค่าอัตราส่วนรังสีดวงอาทิตย์ส่งผ่านเข้าสู่อาคาร (SPR*) ในแต่ละ รูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ละถูกนำมาใช้เพื่อแสดงผลของการออพติไม เซชั่นที่พิจารณา

Abstract

The optimal parameters for building energy demand which depend on each solar radiation pattern under various amounts and directions of daylight introduced into the building are studied. The parameters involved in this study are average solar properties of glasses, both in visible and non-visible wavelength region, and the glass dimension on each building surface. The study is done on the reference building which has the total area of $120,000 \text{ m}^2$, 12 stories and 40 meter high. Due to the uncertainty of solar radiation pattern, this paper presents the effects of solar radiation pattern variation which deviate from the one used in the design condition in term of the opportunity loss for energy saving (OLE). This will show the amount of energy that deviates from the optimum one which is expected from the design condition. The optimum solar penetration ratio (SPR*) which is different for each solar radiation pattern is used to represent the overall optimization results.

1. บทนำ

ผลจากวิกฤติการณ์ด้านพลังงานในปัจจุบัน ทำให้การแสวงหา แนวทางการใช้พลังงานของอาคารอย่างมีประสิทธิภาพกลายเป็นสิ่งที่ สนใจอย่างกว้างขวาง จากรายงานการตรวจสอบและวิเคราะห์การ ใช้พลังงานของอาคารสำนักงานโดยทั่วไปพบว่า อาคารส่วนใหญ่ใช้ พลังงานสำหรับการทำความเย็นเมื่อเทียบกับพลังงานที่อาคารใช้ ทั้งหมดประมาณ 55 – 60 เปอร์เซ็นต์ และ สำหรับการส่องสว่าง ประมาณ 35 – 45 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าพลังงาน ส่วนใหญ่ที่อาคารสำนักงานใช้คือ พลังงานสำหรับการทำความเย็นและ พลังงานสำหรับการส่องสว่าง แนวทางประหยัดพลังงานแนวทางหนึ่ง

ME NETT 20th | หน้าที่ 791 | ETM003

ETM003

ซึ่งเป็นที่สนใจในปัจจุบัน คือการนำแสงสว่างจากธรรมชาติที่เหมาะสม เข้าสู่อาคารเพื่อการส่องสว่างภายในอาคาร ซึ่งจะทำให้พลังงานที่ อาคารใช้สำหรับการส่องสว่างลดลงโดยที่ความส่องสว่าง (Luminance) บนระนาบทำงานยังคงอยู่ในระดับที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ อาศัยภายในอาคาร ซึ่งสามารถทำได้โดยอาศัยอุปกรณ์ปรับแสงสว่าง ภายในอาคาร

การนำแสงสว่างจากธรรมชาติที่เหมาะสมเข้าสู่อาคารเพื่อการ ประหยัดพลังงานจะมีวิธีการพิจารณาที่ค่อนข้างซับซ้อนเนื่องจาก ปริมาณการส่องสว่างจากธรรมชาติที่เข้าสู่อาคารจะทำให้ ภาระการส่อง สว่างของอาคารลดลงเนื่องจากไฟส่องสว่างลดลง ในขณะที่ภาระการทำ ความเย็นเนื่องจากความร้อนจากการส่งผ่านของรังสีดวงอาทิตย์เพิ่มขึ้น รวมไปถึงระดับความจ้าเนื่องจากแสงสว่างจากธรรมชาติภายในอาคาร จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่า การนำแสงสว่างจากธรรมชาติเข้าช่วยในการประหยัดพลังงาน วิศวกร ผู้ออกแบบจะต้องวิเคราะห์การใช้พลังงานของระบบแสงสว่างและระบบ ทำความเย็นภายใต้การคำนึงถึงความสุขสบายทางความร้อน(Thermal Comfort) และความสุขสบายทางสายตา(Visual Comfort) ของผู้อาศัย ภายในอาคารไปพร้อมๆ กัน

การเบี่ยงเบนของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่เกิดขึ้นจริงกับรูปแบบ รังสีดวงอาทิตย์ที่ใช้ในการออกแบบอาจมีผลทำให้ค่าพลังงานสุทธิที่ อาคารใช้จริงเบี่ยงเบนไปจากค่าพลังงานสุทธิที่ได้ทำการออกแบบไว้ ดังนั้น รูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ทำให้พลังงานสุทธิที่อาคารใช้มีแนวโน้ม ต่ำตลอดช่วงการเบี่ยงเบนของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ จึงเป็นรูปแบบ รังสีดวงอาทิตย์ที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ในรูปของการสูญเสียโอกาสของการประหยัดพลังงาน

2. การวิเคราะห์ภาระการทำความเย็นและภาระการส่องสว่าง

เพื่อให้การวิเคราะห์พลังงานสุทธิสำหรับการทำความเย็น และการส่องสว่างอยู่ในรูปของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้พลังงาน สำหรับการทำความเย็นและการส่องสว่างของอาคาร จึงจำเป็นต้อง อาศัยการพิจารณาให้ปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวอยู่ในรูปพื้นฐาน ทำให้การ วิเคราะห์ภาระการทำความเย็นและภาระการส่องสว่าง จำเป็นจะต้องถูก พิจารณาให้อยู่ในรูปความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานด้วยเช่นกัน 2.1 การวิเคราะห์ภาระการทำความเย็น

การประเมินภาระการทำความเย็นของอาคารมีด้วยกันหลายวิธี แต่ละวิธีอาศัยสมมติฐานและมีแนวคิดที่แตกต่างกัน วิธีการสมดุลความ ร้อน (Heat Balance Method) [1] เป็นวิธีการประเมินภาระการทำ ความเย็นโดยอาศัยกฎการอนุรักษ์พลังงานทางเทอร์โมไดนามิกส์ ซึ่ง ทำได้โดยการวิเคราะห์สมดุลทางความร้อนระหว่างสิ่งแวดล้อมภายนอก อาคารกับพื้นผิวภายนอกและพื้นผิวภายในของผนังและกระจกอาคาร วิธีดังกล่าวจะทำให้เราทราบค่าอุณหภูมิที่พื้นผิวภายนอกและภายใน ของผนังอาคาร ซึ่งกระบวนการถ่ายเทความร้อนระหว่างสิ่งแวดล้อมที่ พื้นผิวภายนอกและพื้นผิวภายในของผนังอาคารสามารถแสดงในรูปที่ 1.

รูปที่ 1 กระบวนการถ่ายเทความร้อนผ่านผนัง

เมื่อพิจารณาสมดุลความร้อนของพื้นที่ทำความเย็นภายในอาคารก็ จะทำให้เราทราบถึงภาระการทำความเย็นของอาคารซึ่งแสดงในสมการ ที่ 1. ดังนั้นจากหลักการดังกล่าวจึงทำให้วิธีนี้เป็นวิธีการที่ทำให้ปัจจัย ทั้งหมดของการพิจารณาอยู่ในรูปปัจจัยพื้นฐานทางการถ่ายเทความ ร้อน

$$\dot{Q}_{cl} = \sum_{i=1}^{n} A_i h_{ci,i} (T_{si} - T_i) + \dot{Q}_{al} + \left(\dot{Q}_{eq} + \dot{Q}_V \right)$$
(1)

2.2 การวิเคราะห์ภาระการส่องสว่าง

ภาระการส่องสว่างหมายถึงปริมาณแสงสว่าง(Luminous Flux) ที่ ระบบไฟล่องสว่างต้องใช้ในการให้ความส่องสว่างอย่างเพียงพอต่อ ความต้องการบนระนาบทำงาน ดังนั้นระบบไฟส่องสว่างจะต้องให้ความ ส่องสว่างบนระนาบทำงานเท่ากับผลต่างระหว่างความส่องสว่างที่ ต้องการกับความส่องสว่างจากแสงสว่างจากธรรมชาติเฉพาะส่วนรังสี กระจาย (Diffuse Daylight Luminance) บนระนาบทำงาน หาก ประเมินภาระการส่องสว่างโดยวิธีลูเมน(Lumen Method) จะทำให้เรา ได้ภาระการส่องสว่างดังแสดงในสมการที่ 2.

$$L_{art} = \frac{\left(E_{comf} - E_{d,day}\right)A_{w}}{CU}$$
(2)

ความส่องสว่างจากแสงธรรมชาติสามารถวิเคราะห์ได้โดยหลายวิธี เช่น วิธีการวิเคราะห์แสงสว่างจากธรรมชาติของลูเมน(Daylight Lumen Method) วิธีตัวประกอบแสงธรรมชาติ (Daylight Factor Method) และ วิธีการถ่ายโอนฟลักซ์ (Flux Transfer Method) [2] อย่างไรก็ตาม วิธีการถ่ายโอนฟลักซ์จะเป็นวิธีการที่เหมาะสมต่อการวิเคราะห์ความ ส่องสว่างจากแสงธรรมชาติบนระนาบทำงาน เนื่องจากจะทำให้ความ ส่องสว่างจากแสงธรรมชาติอยู่ในรูปความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานของ การส่องสว่างซึ่งจะส่งผลให้ภาระการส่องสว่างจะถูกจัดอยู่ในรูป ความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานของการส่องสว่าง

3. การวิเคราะห์ความจ้าของแสงธรรมชาติ

เพื่อให้ความจ้าเนื่องจากแสงธรรมชาติเข้าสู่อาคารอยู่ในระดับที่ ยอมรับได้สามารถพิจารณาได้จากดัชนีความจ้าของแสงธรรมชาติ (Daylight Glare Index) [3] ทำการศึกษาอิทธิพลของความจ้าที่มีต่อ ความสุขสบายทางสายตาของผู้อาศัยภายในอาคาร พบว่าค่าดัชนีความ จ้า (Glare Index) ที่ยอมรับ ณ. ตำแหน่งขอบเขตของโซนแสง ธรรมชาติปานกลาง (Intermediate Daylight Zone) คือที่ระยะห่างจาก กระจกประมาณ 3.5 เท่าของความสูงประสิทธิผล (Effective Window Height) ของกระจกมีค่าอยู่ระหว่าง 23 ถึง 26 สมการที่ 3. แสดงดัชนี ความจ้าจากการศึกษาวิจัยนี้

ME NETT 20th หน้าที่ 792 ETM003

18-20 October 2006, Mandarin Golden Valley Hotel & Resort Khao Yai, Nakhon Ratchasima

ETM003

(3)

$$DGI = 10 \log \left[0.478 \frac{L_s^{1.6} \Omega^{0.8}}{L_a + (0.07 \omega^{0.5} L_w)} \right]$$

โดยที่

$$L_{s} = \frac{E_{s}}{2(\pi - 1)}$$
$$L_{a} = \frac{E_{a}}{\pi}$$
$$L_{w} = \frac{E_{w}}{2\phi\pi}$$

4. การออพติไมเชชั่น (Optimization Method) 4.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้พลังงานของอาคาร

หากวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆที่มีผลต่อการใช้พลังงานของอาคาร สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1.ปัจจัยควบคุมได้ คือปัจจัยที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้กระบวนการออกแบบ 2. ปัจจัยควบคุม ไม่ได้ คือ ปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงภายใต้ความไม่แน่นอนต่าง ๆ และ 3. ปัจจัยคงที่ คือ ปัจจัยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นกับข้อกำหนด ในการออกแบบ หากพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้พลังงานของ อาคารทั้ง 3 กลุ่ม สามารถกล่าวได้ว่าการออพติไมเซชั่นจะเป็นการ วิเคราะห์พารามิเตอร์ของการออพติไมเซชั่น (Optimized Parameters) ทั้งหมดในรูปปัจจัยควบคุมได้ ภายใต้ปัจจัยควบคุมไม่ได้ต่าง ๆ สำหรับ ปัจจัยคงที่ปัจจัยหนึ่ง รูปที่ 2. แสดงภาพรวมของการออพติไมเซชั่น

รูปที่ 2 ภาพรวมของการออพดิไมเซชั่น 4.2 ฟังก์ชั้นจุดประสงค์ (Objective Function)

ฟังก์ชั่นจุดประสงค์ของพลังงานที่ใช้สำหรับการทำความเย็นและ การส่องสว่าง จะอยู่ในรูปฟังก์ชั่นของปัจจัยควบคุมได้(X) ภายใต้ปัจจัย ควบคุมไม่ได้ (Y) ต่างๆ สำหรับปัจจัยคงที่ (Z) ค่าหนึ่ง กล่าวคือ

$$W(X,Y,Z) = \int_{t_i}^{t_f} \frac{\dot{Q}_{cl}(X,Y,Z)}{COP} + \frac{L_{art}(X,Y,Z)}{\varepsilon} dt \qquad (4)$$

4.3 ฟังก์ชั่นเงื่อนไข (Constraint Function)

ฟังก์ชั่นเงื่อนไขเกิดจากการพิจารณาขีดจำกัดของคุณสมบัติทาง วัสดุของปัจจัยควบคุมได้ต่าง ๆและการพิจารณาความจ้าของแสง ธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อความสบายทางสายตาของผู้อาศัยภายใน อาคาร ดังนั้นฟังก์ชั่นเงื่อนไขสำหรับความจ้าของแสงธรรมชาติและ ขึดจำกัดทางวัสดุของปัจจัยควบคุมได้แสดงในสมการที่ 5 ตามลำดับ ดังนี้

$$g_1(X) = \frac{DGI(X)}{DGI_{\max}} - 1 \le 0$$
 (5.1)

ขึดจำกัดของปัจจัยควบคุมได้ x_i ในช่วงขีดจำกัดระหว่าง $x_i^I \le x_i \le x_i^u$, i = 1, 2, 3, ..., n ซึ่งจะได้

$$g_{i+1}(X) = \frac{x_i}{x_i^u} - 1 \le 0$$
(5.2)

$$g_{i+n+1}(X) = \frac{x_i^l}{x_i} - 1 \le 0$$
(5.3)

4.4 วิธีการพี่นัลตี้ฟังก์ชั่น (Penalty Function)

ภาระการทำความเย็นซึ่งได้จากวิธีการสมดลความร้อนและภาระ การส่องสว่างที่ได้จากการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างปริมาณการส่องสว่าง จากแสงธรรมชาติบนระนาบทำงานโดยวิธีการถ่ายโอนฟลักซ์ กับปริมาณการส่องสว่างที่ต้องการบนระนาบทำงาน จากความซับซ้อน ของวิธีการทั้งสองจึงส่งผลให้ฟังก์ชั้นจุดประสงค์อยู่ในรูปสมการไม่เชิง เส้น (Nonlinear Equation) รวมไปถึงฟังก์ชั้นเงื่อนไขทั้งหมดซึ่งแสดง อยู่ในรูปฟังก์ชั้นเงื่อนไขแบบไม่เท่ากัน (Inequality ในสมการที่ 5 Constraint) จากปัญหาดังกล่าว วิธีการใดเรคเซอร์ช (Direct Search) จึงเป็นการออพติไมเซชั่นที่เหมาะสม และเนื่องจากฟังก์ชั่นเงื่อนไขอยู่ ในรูปไม่เท่ากันและในทางปฏิบัติจะมีจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อลดความ ยากของปัญหาดังกล่าวจึงต้องเปลี่ยนปัญหานี้ให้อยู่ในรูปแบบของการ ออพติไมเซชั่นแบบไม่มีเงื่อนไข (Non-constraint Optimization) ซึ่ง ้สามารถทำได้โดยวิธีการใช้พีนัลตี้ฟังก์ชั่น (Penalty Function Method) รูปแบบของพีนัลตี้ฟังก์ชั่นภายใต้เซตของปัจจัยควบคุมไม่ได้ Y และ ปัจจัยคงที่ Z สามารถแสดงได้ดังนี้

$$PF(X, r_k) = W(X, Y, Z) + r_k \sum_{j=1}^{m} \left\langle g_j(X) \right\rangle^q$$
(6)

โดยที่ j แทนจำนวนฟังก์ชั่นเงื่อนไขทั้งหมด r_k แทนพีนัลตี้ พารามิเตอร์ (Penalty Parameter) ซึ่งต้องเป็นจำนวนจริงมากกว่าศูนย์ เลขยกกำลัง q เป็นค่าคงที่มากกว่าศูนย์ และฟังก์ชั้น $\left\langle g_{\,j}(X) \right
angle$ มี ความหมายดังนี้

$$\langle g_j(X) \rangle = \max \langle g_j(X), 0 \rangle$$
 (7)

โดยที่ $\left< g_j(X) \right> = g_j(X)$ จะเกิดขึ้นในกรณีไม่สอดคล้องกับ พังก์ชั่นเงื่อนไข j และในกรณีที่มีความสอดคล้องกับพังก์ชั่นเงื่อนไข j จะทำให้ $\left< g_j(X) \right> = 0$ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าในกรณีที่พังก์ชั่นเงื่อนไข ทั้งหมดมีความสอดคล้องกันจะทำให้รูปแบบของพีนัลดี้พังก์ชั่นมีความ เสมือนกับพังก์ชั่นจุดประสงค์ รูปที่ 3 แสดงแผนภูมิการออพดิไมเซชั่น ด้วยวิธีการพีนัลดี้พังก์ชั่น

School of Mechanical Engineering, Suranaree University of Technology

18-20 October 2006, Mandarin Golden Valley Hotel & Resort Khao Yai, Nakhon Ratchasima

โดยที่ Cแทน ค่าคงที่มากกว่า 1

5. กรณีศึกษา

5.1 การกำหนดเงื่อนไขของกรณีศึกษา

บทความนี้จะแสดงกรณีศึกษาสำหรับอาคารอ้างอิงขนาดใหญ่ ด้านเท่ากัน มีพื้นที่ใช้สอย 120,000 ตารางเมตร มีความกว้าง 100 เมตร และความยาว 100 เมตร วางตัวในทิศหลัก (Normal Orientation) และทิศเฉียง (Oblique Orientation) ดังแสดงในรูปที่ 4 ผนังอาคารมีโครงสร้างเป็นชนิดก่ออิฐ ฉาบปูน

รูปที่ 4 การวางตัวของอาคาร

ระบบไฟส่องสว่าง ไฟส่องสว่างเป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescent) ชนิดแขวน สัมประสิทธิการใช้ประโยชน์ (Coefficient of Utilization) ของโคมไฟเท่ากับ 88% ประสิทธิภาพหลอดไฟเท่ากับ 70 ลูเมนต์ต่อวัตต์ ผนังและเพดานสีสว่าง พื้นสีเข้ม ความสูงจากพื้นถึง ระนาบทำงานเท่ากับ 0.75 เมตร

ระบบทำความเย็น เครื่องทำความเย็นแต่ละตัวมีขนาด 200 ตัน สมรรถนะเครื่องทำความเย็นเท่ากับ 0.6 kW/Ton

สภาวะควบคุมภายใน ความส่องสว่างบนระนาบควบคุม 500 ลักซ์ ระดับความจ้าสูงสุดที่ดำแหน่งขอบเขตของโซนแสงธรรมชาติปานกลาง เท่ากับ 26 อุณหภูมิภายใน 24.5 °C และความชื้นสัมพัทธ์ 55 %RH อัตราการระบายอากาศ 10 cfm/คน และความหนาแน่นของผู้อาศัย เท่ากับ 10 m²/คน

ปัจจัยควบคุมได้ของกรณีศึกษานี้ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยของ สัมประสิทธิ์การส่งผ่านและสัมประสิทธิ์การสะท้อนในช่วงความยาวคลื่น

ETM003

ที่มองเห็นได้ (Visible Band) ค่าเฉลี่ยของการส่งผ่านและการดูดกลืน ในช่วงความยาวคลื่นที่มองไม่เห็น (Non-visible Band) และมิติความ กว้างและยาวของกระจกในแต่ละทิศทางของอาคาร ดังนั้นเซตของ ปัจจัยควบคุมได้จะสามารถแสดงได้ดังนี้

อาคารวางตัวในทิศหลัก

$$X = \{ l_g(S), l_g(W), l_g(N), l_g(E), \\ h_g(S), h_g(W), h_g(N), h_g(E), \\ \tau_w, \rho_w, \tau_w, \sigma_w \}$$
(8.1)

อาคารวางตัวในทิศเฉียง

$$\begin{split} X &= \left\{ l_g\left(SW\right), l_g\left(NW\right), l_g\left(NE\right), l_g\left(SE\right), \\ &h_g\left(SW\right), h_g\left(NW\right), h_g\left(NE\right), h_g\left(SE\right), \\ &\tau_v, \rho_v, \tau_n, \alpha_n \right\} \end{split} \tag{8.2}$$

สภาวะภูมิอากาศที่ใช้พิจารณาได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติของ ข้อมูลสภาวะอากาศ สถานีตรวจวัดสภาวะอากาศ กรุงเทพมหานครดั่ง แต่ปี พ.ศ. 2532 ถึง 2546 โดยพิจารณาอยู่ในรูปค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์รายชั่วโมง และรูปแบบของรังสีดวงอาทิตย์จะถูก พิจารณาอยู่ในรูปความน่าจะเป็นของรูปแบบวังสีดวงอาทิตย์ ประกอบด้วย 99%, 80%, และ 50% ของความน่าจะเป็นของรูปแบบ รังสีดวงอาทิตย์ ดังนั้นเซตของปัจจัยควบคุมไม่ได้สามารถแสดงได้ดังนี้

 $Y = \{99\% SP, 80\% SP, 50\% SP\}$ (9)

5.2 ผลจากกรณีศึกษา

จากผลการออพติไมเซชั่นทุกกรณีพบว่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่าน และสัมประสิทธิ์การดูดกลืนของกระจกอาคารในช่วงความยาวคลื่นมอง ไม่เห็นมีค่าเข้าใกล้ศูนย์เนื่องจากรังสีดวงอาทิตย์ในช่วงความยาวคลื่นนี้ ไม่มีคุณสมบัติในการมองเห็นและผลรวมของค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่าน และสัมประสิทธิ์การสะท้อนในช่วงความยาวคลื่นมองเห็นได้มีค่าเข้าใกล้ หนึ่งโดยพบว่าในช่วงความยาวคลื่นมองเห็นได้สัมประสิทธิ์การส่งผ่านมี ค่าอยู่ในช่วงประมาณ 0.2 ถึง 0.3 ($0.2 \le \tau_v \le 0.3$) และสัมประสิทธิ์ การสะท้อนอยู่ในช่วงประมาณ 0.45 ถึง 0.6 ($0.45 \le \rho_v^* \le 0.6$) จาก การพิจารณาข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนความร้อน ของกระจกควรมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ นอกจากนี้ยังพบว่าความยาวของ กระจกในแนวระดับของอาคารจะมีค่าสูงกว่าความยาวกระจกในแนว ความสูงของอาคารในทุกกรณี ทั้งนี้เพื่อลดอิทธิพลของความจ้าจากแสง ธรรมชาติภายในอาคารแม้ว่ากระจกที่มีความยาวในแนวตั้งมากจะทำให้ พื้นที่การส่องสว่างจากแสงธรรมชาติลึกเข้าสู่ภายในอาคารมากก็ตาม

จากผลการศึกษาข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าปริมาณรังสีดวง อาทิตย์ในช่วงความยาวคลื่นที่มองเห็นได้ส่งผ่านเข้าสู่อาคารจะเป็น ปัจจัยสำคัญสำหรับการใช้พลังงานสำหรับการทำความเย็นและการส่อง สว่าง

อัตราส่วนรังสีดวงอาทิตย์ส่งผ่านเข้าสู่อาคาร (Solar Penetration Ratio, SPR) คืออัตราส่วนพื้นที่กระจกประสิทธิผล (Glass Effective area, zA_g) ต่อพื้นที่กระจก (A_g) อาจกล่าวได้ว่าอัตราส่วนรังสีดวง อาทิตย์ส่งผ่านเข้าสู่อาคารเป็นตัวแปรไร้มิติ (Dimensionless) ที่บ่งบอก ถึงสัดส่วนระหว่างรังสีดวงอาทิตย์ส่งผ่านเข้าสู่อาคารกับรังสีดวงอาทิตย์ ตกกระทบกระจกอาคาร สมการที่ 10 แสดงอัตราส่วนรังสีดวงอาทิตย์

ME NETT 20th | หน้าที่ 794 | ETM003

ETM003

ส่งผ่านเข้าสู่อาคารในช่วงความยาวคลื่นที่มองเห็นได้สำหรับกระจกใน ทิศทางต่างๆ ของอาคาร (SPR,) คือ

$$SPR_{v}(DIR) = \frac{\tau_{v}A_{g}(DIR)}{A_{g}(DIR)}$$
(11)

ผลการออพดิไมเซชั่นพบว่า SPR^{*}, สำหรับอาคารวางตัวในทิศ หลักและอาคารวางตัวในทิศเฉียงจะมีค่า SPR^{*}, ใกล้เคียงกัน ยกเว้น กระจกในทิศตะวันตกของอาคารวางตัวในทิศหลัก SPR^{*}, จะมี แนวโน้มลดลงเมื่อความน่าจะเป็นของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากอิทธิพลของรังสีดวงอาทิตย์มีอิทธิพลต่อภาระการทำ ความเย็นค่อนข้างสูงในช่วงบ่าย รูปที่ 5 แสดง SPR^{*}, สำหรับอาคาร อ้างอิงวางตัวในทิศหลักและทิศเฉียงภายใต้ความน่าจะเป็นของรูปแบบ รังสีดวงอาทิตย์

จุดที่ปรากฏเงา แทน สภาวะความจ้าภายในอาคาร เกินเขตความสบายทางสายตา จุดสีดำ แทน จุดที่อาคารใช้พลังงานต่ำสุด ภายใต้กระบวนการออพติไมเซชั่น รูปที่ 6แนวโน้มของพลังงานที่อาคารใช้ สำหรับอาคารวางตัวในทิศหลักภายใต้การผันแปร ของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ค่าความน่าจะเป็นต่าง ๆ

ภายใต้กรอบของกรณีศึกษาพบว่าเมื่อรังสีดวงอาทิตย์ผันแปรไปสู่ รูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ค่าความน่าจะเป็นสูงขึ้น การสูญเสียโอกาส ของการประหยัดพลังงานจะลดลง ในขณะที่รูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ผัน แปรไปสู่รูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ค่าความน่าจะเป็นต่ำลง การสูญเสีย โอกาสของการประหยัดพลังงานจะสูงขึ้น สำหรับการพิจารณาพลังงาน ที่อาคารใช้ต่ำสุด ซึ่งการสูญเสียโอกาสของการประหยัดพลังงานสำหรับ อาคารวางตัวในทิศหลักสามารถพิจารณาได้จากรูปที่ 6

6. สรุปผล

ภายใต้กรอบของกรณีศึกษาพบว่า การสูญเสียโอกาสของการ ประหยัดพลังงาน ณ จุดที่อาคารใช้พลังงานต่ำสุดที่ค่าความน่าจะเป็น ของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ 50% มีแนวโน้มด่ำกว่าที่ 80% และขณะที่ ณ ค่าความน่าจะเป็นของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ 99% การสูญเสีย โอกาสของการประหยัดพลังงานจะมีค่าสูงมากตลอดช่วงการผันแปร ของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ อย่างไรก็ตามพบว่าค่าความจ้า ณ การ ออกแบบที่ค่าความน่าจะเป็น 50% เกินขอบเขตความสบายทางสายตา มาก และอิทธิพลของความจ้าจะลดลงเมื่อเลือกใช้ค่าความน่าจะเป็น ของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์สูงขึ้นสำหรับการออกแบบ ดังนั้นเมื่อ คำนึงถึงทั้งด้านประหยัดพลังงานและความสบายเชิงสายตาแล้วการ ออกแบบที่ค่าความน่าจะเป็นของรูปแบบรังสีดวงอาทิตย์ที่ 80% น่าจะ เป็นตัวเลือกที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบ

หากพิจารณาโดยรวมแล้วปัจจัยควบคุมได้ที่เหมาะสมจะต้องทำให้ พลังงานสุทธิที่อาคารใช้อยู่ในระดับต่ำตลอดช่วงการผันแปรของปัจจัย ควบคุมไม่ได้ ซึ่งหมายถึงการสูญเสียโอกาสของการประหยัดพลังงาน จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาการออกแบบอาคารเพื่อการประหยัด พลังงานภายใต้ปัจจัยควบคุมไม่ได้ต่างๆ

7. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารีที่ให้ความอนุเคราะห์กอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูงเพื่อ ใช้ในการศึกษาวิจัย

รายการสับลักษณ์	
สัญลักษณ์	คำอธิบาย
T _o	อุณหภูมิสิ่งแวดล้อม, [°] C
T_i	อุณหภูมิภายใน, °C
T_{so}	่อุณหภูมิพื้นผิวผนังภายนอก, °C
T _{si}	อุณหภูมิพื้นผิวภายใน, °C
Q"asol	ฟลักซ์รั้งสีดวงอาทิตย์ดูดกลืน
	ที่พื้นผิวอาคาร, W/m ² ้
Q_{conv}''	ฟลักซ์การพาความร้อน, W/m ²
$Q_{\scriptscriptstyle LWR,o}''$	ฟลักซ์การแผ่รังสีเนื่องจากความแตกต่าง
	ระหว่างอุณหภูมิพื้นผิวอาการ
	กับสิ่งแวดล้อม, W/m ²
$Q_{LWR,i}''$	ฟลักซ์การแผ่รังสีเนื่องจากความแตกต่าง
	ระหว่างอุณหภูมิพื้นผิวภายในอาคาร
	กับอุณหภูมิภายใน, W/m ²
Q_{ko}''	ฟลักซ์การนำความร้อนที่พื้นผิวภายนอก
	อาคาร, W/m ²

ME NETT 20th หน้าที่ 795 ETM003

18-20 October 2006, Mandarin Golden Valley Hotel & Resort Khao Yai, Nakhon Ratchasima

Q_{ki}''	ฟลักซ์การนำความร้อนที่พื้นผิวภายใน	Х	เซตของปัจจัยควบคุมได้
	อาคาร, W/ m ²	Y	เซตของปัจจัยควบคุมไม่ได้
\dot{Q}_{cl}	ภาระการทำความเย็นของอาคาร, W	Ζ	เซตของปัจจัยคงที่
A_i	พื้นที่ของพื้นผิวภายในอาคาร, m ²	x_i	ปัจจัยควบคุมได้
h _{ci}	สัมประสิทธิ์การพาความร้อน	x_i^l, x_i^u	ค่าขอบเขตสูงสุดและด่ำสุดของ
	ที่พื้นผิวภายในอาคาร, W/ m ² K		ปัจจัยควบคุมได้
\dot{Q}_{al}	ความร้อนจากไฟส่องสว่าง, W	g(X)	ฟังก์ชั้นเงื่อนไข
\dot{Q}_{ea}	ความร้อนจากเครื่องมือเครื่องใช้, W	PF	พีนัลตี้ฟังก์ชั่น
\dot{O}_V	อัตราการถ่ายเทความร้อนจาก	r_k	พีนัลดี้พารามิเตอร์
21	การระบายอากาศ, W	DIR	ทิศของผนังอาการ
L_{art}	ภาระการส่องสว่าง, lumen	%SP	ความน่าจะเป็นของรูปแบบ
E_{comf}	ความส่องสว่างที่ต้องการ		รังสีดวงอาทิตย์
	บนระนาบทำงาน, lux	SPR	อัตราส่วนรังสีดวงอาทิตย์
$E_{d,day}$	ความส่องสว่างจากรังสีกระจาย		ส่งผ่านเข้าสู่อาคาร
.,,	บนระนาบทำงาน, lux	OLE	การสูญเสียโอกาสของ
A_w	พื้นที่ให้ความส่องสว่าง. m ²		การประหยัดพลังงาน
 CU	สัมประสิทธิ์การใช้ประโยชน์ของ		
00	โคมไฟส่องสว่าง	เอกสารอ้างอิง	
DGI	ดัชนีความจ้า	[1] ASHRAE, AS	HRAE Handbooks Fundamentals (SI), Atlanta,
0	มุมตัน, St	USA, America	an Society of Heating, Refrigeration and Air
<i></i>	, ตัวแปรไร้มิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง	conditioning Engineers, 2001.	
	มิติกระจกกับตำแหน่งที่พิจารณา	[2] IES, IES Lie	ghting Handbooks, 8 th edition, IES of North
ϕ	ตัวประกอบรูปร่างระหว่างหน้าต่างกับ	America, 1993	3.
	ตำแหน่งที่พิ้จารณา	[3] Nazzal, Ali A.,	2005. A New Daylight Glare Evaluation method
W	พลังงานที่ใช้สำหรับการทำความเย็น	Introduction of	of the Monitoring Protocol and Calculation
	และการส่องสว่าง, J/Year	Method. Energ	gy and Building Journal, pp. 257-265.
COP	สัมประสิทธิ์เชิงสมรรถนะของ	[4] เชิดพันธ์ วิทู	ุราภรณ์., 2545. ปัจจัยเสียงในการลงทุนเพื่อการใช้
	เครื่องทำความเย็น	พลังงานอย่าง	มมีประสิทธิภาพ. การประชุมเครื่องข่าย
A_g	พื้นที่กระจก, m ²	วิศวกรรมเครือง	งกลแห่งประเทศไทย, หน้า 587- 591.
h_g	ความยาวกระจกในแนวความสูง	[5] เทพฤทธิ์ ท	องชุบ, 2547. การใช้ทฤษฏีความน่าจะเป็นในการ
	ของอาคาร, m	คำนวณภาระก	ารทำความเย็น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
l_g	ความยาวกระจกในแนวระดับ	สาขาวิชาวิศวก	ารรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
	ของอาคาร, m	มหาวิทยาลัย, 2	2547.
τ_v	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านรังสีดวงอาทิตย์		
	ช่วงความยาวคลื่นมองเห็นได้		
$ ho_v$	สัมประสิทธิ์การสะท้อนรังสีดวงอาทิตย์		
	ช่วงความยาวคลื่นมองเห็นได้		
τ_n	สัมประสิทธิ์การส่งผ่านรังสีดวงอาทิตย์		
	ช่วงความยาวคลื่นมองเห็นไม่ได้		
α_n	สัมประสิทธิ์การดูดกลืนรังสีดวงอาทิตย์		
	ช่วงความยาวคลื่นมองเห็นไม่ได้		
ε	ประสิทธิ์ภาพการส่องสว่างของหลอดไฟ		
	ส่องสว่าง, Im/W		
t , t_f , t_i	เวลา, เวลาสุดท้าย, เวลาเริ่มต้น, วินาที		

ETM003